

(המשך מעמוד 37)

ממני, ובכל זאת אינו נותן לי את התפקיד". עוזריו של שרון המשיכו להפי על מערך שדה יעיל. כל ממורי מרי המיפלגה-הליברלית, מתנגדי יצחק מודיע במיפלגה זו, נקראו לדגל חברייכנסת כמו אברהם ("אברשה") שריר ומנחם סבידור, שהקשר ביניהם לבין ביטחון-המדינה מסתכם בקריאת שבועון צה"ל בחנוכה, הקימו לובי למען בחירתו של אריק שרון לתפקיד שר-הביטחון. היה ברור שהפיצוץ הוא עניין של שעות.

אריק ידע כי הוא קרוב לתיק הביטחון. הוא גם ידע, שיש התנגדות למינויו, אך החלטת הליגה בק כדי להתגבר עליה. הוא החל לקיים שיחות עם חברייכנסת, ביניהם כאלה שבעבר כלל לא היה טורח לענות על השלום שלהם במינון הכנסת. עתה היה מוכן לוותר אפילו על עקרונות ביטחוןניים.

הוא פנה אל ח"כ אברהם שריר, הציע לו את תפקיד סגן שר-הביטחון, אם זה יארגן למענו תמיכה נרחבת. אריק, הטוען שהוא מומחה מהמאין כמותו בביטחון, יודע בוודאי ששריר כסגן שר-הביטחון

לו כמה נימוקים כבדי-משקל, בעיקר עליידי סגן אחר של ראש-הממשלה, שימחה ארליך. ארליך הצליח לגבש סביבו רוב של כמה שרים נוספים שהשתתפו בישיבה, וכן של גורמים חוץ-ממשלתיים. בגין נכנע לרוב, ואז החלה הסערה הגדולה.

חוות

החיות

אריק, הרואה בארליך את יריבו הגדול בממשלה, תמרמר על כך שבגללו נדחה ה"רעיון.

כעסו של אריק התלקח והוא טען נגד ראש-הממשלה: "אתה מקבל הכרעות ביטחוניות בצורה בלתי-אחראית וכלאחר יד."

הוא המשיך: "בעניינים חיוניים יש לקיים דיון רציני, ואין להתחשב רק בחיסיונות של רוב ומיעוט. יש שרים שדעתם נחשבת יותר מזו של אחרים." שרון ממש צעק והעמיד עצמו מול ארליך,

לא קרא את ספריו של אורול, לכן לא שם לב לטעות. אך הוא הבין שבגין מאשים אותו בהאשמה המורה, והוא הגיב בקצף רב: "ש" לא תעז לדבר אלי ככה."

למחרת בערב בא האולטימטום של אלי לנדאו ליחיאל קדישאי. כשהאולטימטום הגיע לידיעתו של בגין הוא רתח מועם, "שאני את-נצל? מה פתאום שאני אתנצל? שיעשה את מסיבת-העיתונאים שלו ושיעזוב את הממשלה." אמר בגין.

בגין ידע שהוא הולך על קרקע בטוחה, וכי שרון לעולם לא ינ"טוש את הממשלה. בישיבת הממשלה נפו הכל בשרון, גם השרים התומכים בו בדרך כלל, כייגאל הורביץ, וגם השרים שתמכו בו בדיון שנערך ביום השישי. בגין הודיע לשרון, כי הוא רשאי לקיים את מסיבת-העיתונאים שלו: "אני לא אתנצל!"

תבוסה

אווילית

מ שקרבה השעה 11 לפני הצהריים, מועד מסיבת-העיתונאים, ושרון לא הראה שום כוונה לעזוב את חדר הישיבות, הבין בגין שהוא יכול ללחוץ עוד ועוד. "אתה חייב להתנצל בפני", הוא אמר לשרון, וכל יתר השרים תמכו בו. אלא שרון לא רצה להתנצל. הוא הזכיר לבגין התבטאויות קודמות שלו נגדו, אליהן התייחסו השניים בזמנו כאל בדיחה. עתה נוח היה לשרון לנצל אותן כאילו נאמרו ברצינות גמורה.

על פי יוזמה קודמת של בגין, הציע סגנו ונושאי-כלי, ייגאל ידין, את אחת הצעות-ההחלטה המורחות והחמורות ביותר בתולדות ממשלות ישראל: "הממשלה דוחה בתוקף את התקפותיו של שר-החקלאות על ראש-הממשלה ודורשת ממנו להתנצל." הצעת-החלטה לטה כה חמורה מעולם לא עלתה על שלחנה של הממשלה. אריק עשה הערכת כוחות, הבין שכל אחד מהשרים המשתתפים בישיבה יתמוך בהצעת ידין. לכן החי-

היה מגולה למישעי, בעוד ששמי חי שהגיע לתחנת-המישטרה היה בעל זקן. במשך עשר הדקות ש"עברו בינתיים לא יכול היה האיש לגדל באופן טבעי זקן נאה כל כך. פורקים או גונבים, כאשר שאלו את שמחי לפרש הדבר אמר בתמימות: "אתם לא ראייתם טוב, הרי ליד המיכנה לא היה אור."

זמרים תבורי ופיק עם פלטרשרון קרובי-מישפחה במקום אישים

המישטרה עצרה את השניים, וביקשה בבית-הדין להאריך את מעצרו לעשרה ימים נוספים. הסניגור, סמי יונה, פנה לשופט חיים אילת ואמר לו: "אדוני, החקירה הסתיימה, כל העדויות נמסרו, השניים נראו פורקי שקים ולא גונבים אותם. התייצבו בתחנת-המישטרה, ואין טעם במעצרום." ניגיו המישטרה טען, כי למישטרה אין עדיין ידיעה על זהותו של האדם שהציג עצמו ליד אתר-הבנייה כשמחי, והיה מגולח למישטרה. השופט שוכנע מדיבורי הסניגור, כי למישטרה אין צורך במעצר השניים. לכל היותר אפשר להאשים בניסיון לגנוב, ושמחי, ש"לדברי השוטרים כלל לא היה במקום המעשה, אלא הופיע בתחנת-המישטרה במקום האדם ה"מקורי, הרי שאפשר להאשימו רק בהכשלת שוטר. שתי עבירות אלה אינן מצדיקות מעצר נוסף, השופט שוכנע ושיחרר את השניים בערב בות צד שלישי בסך 7500 לירות לאיש.

מישפט מאסר עולם + 5 שנים!

האם חייב השופט להזמין את כל ערי הסניגוריה?

יצחק קיש גידול למאסר-עולם על חלקו ברצח יפת נגר ככלא-שאטה. אולם הדבר לא הפריע לקיש להמשיך ולהסתבך בצרות. קיש היה אחד הבורחים מכלא-רמלה בכריחה הגדולה. הוא הסתתר חודשיים מפני המישטרה, ו"אחרי-כך נתפס בדירה בתל-אביב עם ידידו סלומון אבו, גם הוא אחד הבורחים מהכלא. כאשר פרצה המישטרה לדירה מצאה על הריצפה תיק סגור ש"בתוכו שני אקדחים, ולידו תתי-מקלע עוזר. המישטרה החזירה את הבורחים לכלא, והכינה חומר לפתיחת תיקים נוספים על הכריחה ועל החזרת התיק הנשק. התיק העיקרי, על הב"ריחה מהכלא טרם נפתח. הנאשמים כפרו באשמה, והדיון נדחה. אך (המשך בעמוד 48)

(המשך מעמוד 35) הפיתויים היו רבים. פלאטו ו"אנשיו הבטיחו את הופעתם של חברייכנסת ושרים, של הפלאטרס, דון מקלין והבלט-הצרפתי, ובע"ק, ארוחה שתהיה מבוססת על קביאר רוסי אמיתי. חברייכנסת לא באו במקומם הופיע כל השבט של אנט, אשתו של פלאטו, מכל פנורתיו: רמלה,

לוד וראש-העין. הפלאטרס לא באו, וגם דון מקלין נשאר עם החברה שלו בביתה. במקום כל אלה באו אמנים מסוג ב' כצביקה פיק, יואל שר, עירית בולקא ושימי תבורי. הקבר יאר לא הראה שום נכונות להו"פייע על השולחנות. אחרי חצות הלילה חל מהפך במסיבה. להקת-הבלט-הצרפתי הו"פייעה במלוא הרכבה. אז הזכיר פלאטו למצרים שיש גם קביאר. המארח הקפיד שרק הרקדנים יאכ"ל ממונו. לישראלים נאמר: "אפשר גם בלי קביאר."

הזקן שגדל בין לילה האם צמח הזקן לפתע? או היה איש אחר? השעה היתה כימעט שלוש אחר חצות. שוטרי נידת-המישטרה, שי הגיעו לבניין הוולך ונבנה ליד כיכר-סטרומה בחולון, ידעו מה הם מתפשטים. בהודעה טלפונית ש"נמסרה במקד נאמר, כי מישטה גונב שקי-מלט מאתר הבנייה. ליד המיכנה עמדה מכונת ולצ"ד שני בחורים. כשהתקרבה הניידת ראו השוטרים כי שני הבחורי"רים שהיו ליד המכונת לא העמיסו שקי מלט, אלא פרקו אותם. במכונת היו כשמונה שקים, והבחור"רים היו עסוקים בהורדתם וערימ"תם ליד המיכנה.

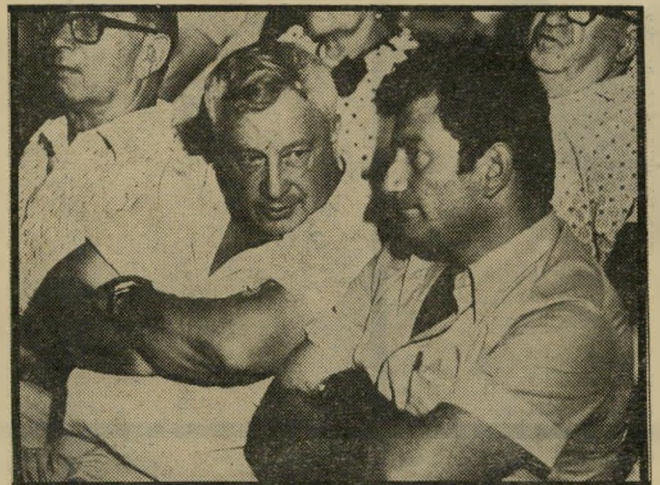
מישטרה

הזקן שגדל בין לילה

האם צמח הזקן לפתע? או היה איש אחר?

בפני שני הבחורים היה סיפור משכנע. לדבריהם עצר אותם אדם המוכר להם כקרובו של קבלן ה"בניין, הוא סיפר להם, כי גילה שנגנבו שקי-מלט, וביקש מהם לע"זור לו להחזיר את השקים למקו"מם. כחברים ואזרחים טובים עשו זאת.

השוטרים ביקשו מהם להזדהות, והשניים מסרו, כי שמם יהודה בראי ושמחי הרוש. שמחי הציג עצמו כבעל המכונת, השוטרים לקחו עימם בניידת את בראי, ו"ביקשו משמחי שיבוא אחריהם בי"מכונתו למישטרה. שמחי אמנם הגיע לתחנת-המיש"טרה זמן קצר אחרי הניידת, והס"כים לעמוד לרשות השוטרים לכל חקירה שתידרש. הדבר היחיד ש"הדהים את השוטרים היה, כי ה"איש, שנהג במכונת ליד המיכנה

יועץ עצות-אחיותפי דנדאו עם שרון אבל לא הצליח

ליט להתנצל, לפני שההצעה הוע"לתה להצבעה. בקרב אנשי-צבא יש חילוקי"דעות לגבי הצלחתו או אי-הצלחתו של אריק שרון בכמה מהקרבנות שבהם השתתף ועליהם פקד, אך על הקרב האחרון שניהל - הפעם ללא טנקים וללא חיילים - אין חילוקי-דעות. אריק הובס בו, ב"צורה אווילית ומבישה. תוך כמה שעות הוא איבד את סיכויו להג"שים את חלום תיק-הביטחון שלו, ולזכות אי-פעם בהתמודדות" על ירושת בגין בתוך תנועת הרוח. יש הטוענים כי בסוף השבוע אי"בד אריק לא רק סיכויים אלה, אלא גם את מקומו בממשלה. יוסף ינאי

מועמד התפקיד סגן-שר, שריר עם אריק הלובי הוקם -

הוא בדיחה, שרק ציבור כמו ה"ישראלים, שהסכימו כבר לייגאל ידין כסגן ראש-הממשלה, יכול היה לקבל. אגב, עוזריו של אריק מיהרו השבוע להכחיש עיסקה זו, שלא יצאה אל הפועל. שריר הודה בה. אולם במיסגרת מילחמותיו החל אריק להילחם אפילו בבגין. צעד זה לא העיד דווקא על כישרון אסטרטגי מעולה של האלוף (מיל) "מלך ישראל", אריק ידע שבגין מעוניין להפקיד בידיו את תיק-הביטחון, וגם שמע על התייעצויות שראש-הממשלה קיים בנושא זה. תחת לשבת בשקט, ולחץ לבגין לעשות עבורו את המלאכה, הוא התנפל על ראש-הממשלה.

ביום השישי שעבר התקיימה התייעצות של כמה שרים בכירים בנושא

בגין היה כל כולו בעד וכן גם סגן שר-הביטחון מרדכי ("מוטקה") ציפורי. להפתעת הכל גם סגן ראש-הממשלה, ייגאל ידין, תומך בהצעה. יש הגורסים שהיה זה עוד ניסיון התחנפות לבגין ויש התולים זאת בתחושותיו של ידין, ששעון-החול שלו בממשלה ובי"חיים הפוליטיים מתרוקן במהירות.

משה ניסים ואליעזר שוסטק, ש"התנגדו לדעתו. בגין נפגע והחוויר מכעס. אחד השרים שנכח בפגישה תיאר אחר"כך את המצב כך: "הייתי בטוח שבגין מקבל את התקף-הלב הסור פי שלו". שלא כדרכו, אלא אימת שהוא נאלץ להשיב לשרון, הגיב הפעם במהירות, אולי במהירות רבה מדי: "תודה לאל שישראל היא עדיין דמוקרטית, ואנחנו כל חיים בשנת 1984 נוסח ג'ורג' אור"ול". יתכן שבגין מעולם לא קרא את אורול, או שטעה בגלל הת"רגשותו הרבה. או שגוע התכוון לספר אחר של אורול, חוות החיות, שם היו כל החיות שוות, אך היו כמה שהיו שוות יותר. שרון בוודאי